

Bilimsel çalışmanın kıymeti neyle ölçülüyor? Makale sayısı ve sansasyonel sonuçla. Bilimadamı, kendine rol modeli olarak (normal şekilde) *büyükleri* seçiyor. İnsanların başarısı da bu büyüklere ne kadar benzediğiyle alakalı.

Bununla beraber, bu rol modellerinin getirdiği bir *yük* var, bazısı bilinçli, bazısı bilinçsiz şekilde elindeki sonuçları abartıyorsun ki, yazdığın makale *kabul alsın*. Kimse *şunları şunları yaptım ama başarısız oldum* diye makale yazmıyor.

Teorik olarak içi boş bilimin, başka bilim adamlarınca ele alınıp, *boşluğunun* gösterilmesi gerek. Birisi *hukuken doğru ilmen anlamsız* bilim ürettiğinde, başkasının kalkıp, bunu işaret etmesini beklersiniz. Ancak bu genelde böyle olmuyor. Başkasına hayır demek, eleştirmek, yanlışını bulmak, çoğu zaman sevimsiz işler. Sevimsizliği yanında bir de verimsiz.

Bir zamanlar bu konu hayatımın ortasındaiken şöyle bir fikrim vardı: Yüksek lisans/Master derecesinde, öğrenciden alanındaki iki üç makaleyi teyit etmesi beklenmeli. Sadece teyit, *evet, buradaki yöntem, burada anlatıldığı şekilde çalışıyor* veya *biz bu çalışmayı teyit edemedik* diye teyit raporları yazılmalı. Bu doktora nazaran daha kolay bir iş ve öğrencinin de belli bir alanda uzmanlaşması için gayet iyi.

Bu dediğim tabii *pozitif bilim* için. Bir de adı bilim, kendisi masalcılık olan *negatif bilim*ler var. Onlar için bir fikrim yok, ortada teyit veya reddedilebilecek bir tez yoksa, bilim de yoktur zaten.